

DANE KLINIKI CHORÓB ZAKAŻNYCH W GDAŃSKU
O PEŁZAKOWICY

Autor podaje dane odnośnie leczonych w Klinice Chorób Zakaźnych w ostatnich latach (1953—1955) 11 chorych na pełzakowicę. 7 chorych to obywatele polscy, wśród których było 5 marynarzy, 1 rolnik i 1 urzędniczka (jedyna kobieta w naszym materiale, repatriantka). Z 4 cudzoziemców 2 było marynarzy hinduskich, 1 — obywatel chiński i 1 — obywatel grecki. Tylko w jednym przypadku do zakażenia doszło w kraju, tj. u rolnika, u którego kwaterowali w czasie ostatniej wojny żołnierze niemieccy przeniesieni z frontu północno-afrykańskiego. W 5 przypadkach zakażenie nastąpiło w Wietnamie (u marynarzy, stykających się z ludnością ewakuowaną polskim statkiem z Wietnamu Południowego do Północnego), w 2 przypadkach w Chinach Południowych i w pojedynczych przypadkach w Ugandzie, Ameryce Południowej i Grecji.

Pod względem klinicznym u wszystkich chorych mieliśmy do czynienia z postacią pierwotną (jelitową), przy czym tylko dwukrotnie choroba miała cechy ostrego przebiegu. Według wywiadu 2 pacjentów miało amebiazę wątrobową. Autor rozważa podstawy rozpoznawania (dane anamnestyczne, kliniczne, badania parazytologiczne), zwracając uwagę na znaczenie rozpoznawcze rektoromanoskopii.

Oprócz chorych ze stwierdzoną chorobą przebadano w Klinice w kierunku amebiazy około 50 osób, głównie z naszych statków. Obserwacje wypadły negatywnie, wśród nich u kilkunastu marynarzy, którzy chorowali na czerwonkę amebową i byli z powodu niej leczeni w Wietnamie.

Problem pełzakowicy w Polsce, zwłaszcza na Wybrzeżu, zyskuje na znaczeniu wobec stale rozszerzających się kontaktów z krajami, w których pełzakowica należy do chorób wybitnie endemicznych. Odpowiednie badania kliniczne i parazytologiczne powinny objąć także i bliższe kontakty z otoczenia chorych.

ДАнные КЛИНИКИ ЗАРАЗНЫХ БОЛЕЗНЕЙ В ГДАНЬСКЕ ПО АМЕБИАЗУ
(АМОЕБИАЗИС)

Резюме

В сообщении указаны эпидемиологические и клинические данные, касающиеся замеченных в течении трёх лет (1953 — 1955) случаев амелиаза. Среди 11 больных с распознанным амелиазом один только заразился в Польше, все

прочие — в других странах. Наблюдения нескольких десятков лиц дали отрицательные результаты; некоторых из них лечили уже прежде против амебиоза. Обсуждены кроме того в сообщении диагностические основания амебиоза. Вывод: ввиду растущих контактов со странами в которых амебиоз является эндемическим заболеванием, необходимо обратить на него особое внимание.

DATA ON AMOEBIASIS SUPPLIED BY THE INFECTIOUS DISEASES CLINIC IN GDAŃSK

Summary

The report presents epidemiological and clinical data on cases of amoebiasis observed during three years (from 1953 to 1955). In one case only out of the eleven with diagnosed amoebiasis the infection took place in this country, in the other ones elsewhere. The observation in a few scores of cases was negative; several of these cases had previously been treated for this disease. The principles of diagnosing amoebiasis are also discussed. The conclusion is the following: since contacts with countries where amoebiasis is an endemic disease widen, it is necessary to pay more attention to the disease.